

“Al recibir el perdón, en el Sacramento que está en el corazón de nuestro proceso de conversión, también nosotros nos convertimos en difusores del perdón: al haberlo acogido nosotros, podemos ofrecerlo, siendo capaces de vivir un diálogo atento y adoptando un comportamiento que conforte a quien se encuentra herido”

(Papa Francisco Mensaje Cuaresma 2021)

paraules del bisbe

VIURE UNA QUARESMA DE CARITAT

† Francesc, bisbe de Menorca

Benvolguts diocesans:

La conversió a la qual ens crida la Quaresma és, sobretot, conversió a l'amor. El nostre cor es torna amb freqüència dur i egoista, es tanca en si mateix i es torna insensible. En aquest temps demanem al Senyor la gràcia de la conversió perquè siguem capaces d'estimar, estimar sempre i estimar a tots.

Per això, el primer és acollir l'amor que Déu ens té i que s'ha manifestat, de manera excepcional, en la mort i resurrecció de Jesucrist. Durant aquests dies anem meditant aquests misteris, que celebrarem per Setmana Santa, amb la finalitat que ens ajudin a descobrir l'amor immens de Déu i a respondre estimant-lo també nosaltres amb tot el nostre cor, la nostra ànima i les nostres forces (Dt 6,6; Mc 12, 30).

Però el camí de l'amor a Déu sempre desemboca en l'ésser humà. La caritat trenca el nostre aïllament i ens fa sortir de nosaltres mateixos per a obrir-nos a Déu i als homes, especialment a aquells que estan angoixats per la pobresa, la solitud, el dolor o la malaltia. A tots ells reconeixem com a germans. A tots devem una paraula d'alè i de confiança que els porti a sentir-se reconeguts en la seva dignitat i estimats. “La

caritat -explica el Papa- és l'impuls del cor que ens fa sortir de nosaltres mateixos i que suscita el vincle de la cooperació i de la comunió” (Missatge per a la Quaresma). En l'encíclica “Fratelli tutti” també ens diu que l'amor porta a buscar sempre el bé de l'altre sense demanar res a canvi, a apreciar-lo i valorar-lo; i afegeix: “l'amor a l'altre per ser qui és, ens mou a buscar el millor per a la seva vida” (n. 94).

En aquest context se situa el tercer mitjà que l'Església, seguint el que senyala l'Evan-

geli, recomana per a la Quaresma: l'almoïna. El gest de lliurar part del que tenim als altres és, d'una banda, expressió del nostre autèntic desig de conversió i té per això un sentit penitencial. Però, d'altra banda, és manifestació de la nostra solidaritat amb els nostres germans més necessitats. El Papa Francesc ens ha demanat que visquem una Quaresma de caritat, pensant de manera especial en els que es troben en condicions de sofriment, abandó o angoixa a causa de la pandèmia de covid-19 (cf. Missatge per a la Quaresma). Seria bo que penséssim com podem ajudar-los i quin gest concret d'amor cap a tots realitzarem aquesta Quaresma.

Seguint les petjades de Crist, que va estimar sense límits, que va reconèixer i va apreciar a cada persona i que va tenir compassió de tots, també nosaltres podem manifestar a tots que els estimam, sent solidaris especialment amb els més pobres i compartint amb ells els nostres béns.

Viure una Quaresma de caritat ens prepararà per a acollir tot l'amor que Déu ens ha manifestat en el misteri pasqual, lliurant al seu propi Fill per a donar-nos una vida eterna (cf. Jn 3, 16).

la notícia

“El prevere, enamorat de Déu”

Els fariseus demanen a Jesús quin és el manament més important, els cita el Deuteronomi dient: “Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot el pensament” (Mt 22, 37). Durant el discurs al Sopar Pasqual repetirà: “Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat” (Jn 15, 12).

Així idò, queda clar que tot el que som neix de l'amor que Déu és i s'orienta vers Ell. Però aquest amor s'ha de concretar dirigint-se als germans; seguint l'exemple de Jesús. Els batejats, com a fills adoptius i estimats del Pare, sabem que no podem viure sense servir i estimar a tothom, estimar als allunyats i als propers, amb els que vivim

diàriament. El prevere, perquè es sap estimat per Déu, creu en l'amor, per açò el temps de formació en els seminaris és ja un espai per experimentar aquest amor de Déu i ser conscients que el nostre ministeri no tindrà altre raó de ser que mostrar aquest amor als altres. El prevere ha de transparentar l'amor del Pare bo, fer present a Crist amb la seva vida. En aquest Dia del Seminari vos demanem: pregueu per nosaltres, perquè sapiguem correspondre fidelment a Déu, i que cada vegada més joves responguin a la crida de Jesucrist a la vida presbiteral.

Jaume Denclar i Toni Salord,
Seminaristes de Menorca

*Pare i germà,
com sant Josep*

Dia del Seminari
19/21 de març de 2021

CONFERENCIA
EPISCOPAL
ESPAÑOLA

Diurnenge IV de Quaresma

Néixer de nou

Lectura del segon llibre de les Cròniques

36, 14-16. 19-23

En aquells dies, tots els caps de Judà, els sacerdots i el poble reïncidien contínuament en la culpa d'imitar tots els costums abominables de les altres nacions, profanant així el temple del Senyor, que ell havia consagrat a Jerusalem. El Senyor, Déu dels seus pares, els enviava cada dia missatgers que els amonestassin, perquè li sabia greu perdre el seu poble i el lloc on residia. Però ells se'n reïen dels missatgers de Déu, no feien cas del que els deïa i escarnien els seus profetes, fins que el Senyor arribà a enutjar-se tant contra el seu poble que ja no hi havia remei. Llavors els caldeus incendiaren el temple de Déu, derrocaren les muralles de Jerusalem, calaren foc a tots els seus palaus; i destruïren tots els objectes preciosos. El rei dels caldeus deportà a Babilònia els qui s'havien escapat de morir per l'espasa, i se'ls quedà per esclaus d'ell i dels seus fills, fins que passaren al domini persa. Així es complí la paraula que el Senyor havia anunciat per boca de Jeremies: el país fruí dels anys de repòs que li pertocaven; tot el temps que quedà desolat, el país va reposar, fins a haver complert setanta anys. Però l'any primer de Cir, rei de Pèrsia, el Senyor, per complir la paraula que havia anunciat per boca de Jeremies, desvetlà l'esperit de Cir, rei de Pèrsia, perquè promulgàs, de viva veu i per escrit, un edicte que deïa: "Cir, rei de Pèrsia, fa aquesta declaració: El Senyor, el Déu del cel, m'ha donat tots els regnes de la terra, i m'ha encomanat que li construís un temple a Jerusalem, ciutat de Judà. Si entre vosaltres hi ha qualcú del poble, que el Senyor sigui amb ell i que hi pugui."

Salm responsorial 136

R: **Si mai t'oblidava, Jerusalem, que se m'encasti la llengua al paladar.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

2, 4-10

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

3, 14-21

En aquell temps, digué Jesús a Nicodem: "Com Moisès, en el desert, enlairà la serp, també el Fill de l'home ha de ser enlairat, perquè tots els qui creuen en ell tinguin vida eterna. Déu estima tant el món que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnàs, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu. Déu els ha condemnat perquè, quan la llum ha vingut al món, s'han estimat més la fosca que la llum. Es que no es comportaven com pertoca. Tothom qui obra malament té odi a la llum i es vol quedar en la fosca, perquè la llum descobriria com són les seves obres. Però els qui viuen d'acord amb la veritat, sí que cerquen la plena llum, i que tothom vegi què fan, ja que ho fan segons Déu."

Lectura del segundo libro de las Crónicas

36, 14-16. 19-23

En aquellos días, todos los jefes, los sacerdotes y el pueblo multiplicaron sus infidelidades, imitando las aberraciones de los pueblos y profanando el templo del Señor; que él había consagrado en Jerusalén. El Señor, Dios de sus padres, les enviaba mensajeros a diario porque sentía lástima de su pueblo y de su morada; pero ellos escarnecían a los mensajeros de Dios, se reían de sus palabras y se burlaban de sus profetas, hasta que la ira del Señor se encendió irremediabilmente contra su pueblo. Incendiaron el templo de Dios, derribaron la muralla de Jerusalén, incendiaron todos sus palacios y destruyeron todos los objetos valiosos. Deportó a Babilonia a todos los que habían escapado de la espada. Fueron esclavos suyos y de sus hijos hasta el advenimiento del reino persa. Así se cumplió lo que había dicho Dios por medio de Jeremías: «Hasta que la tierra pague los sábados, descansará todos los días de la desolación, hasta cumplirse setenta años». En el año primero de Ciro, rey de Persia, para cumplir lo que había dicho Dios por medio de Jeremías, el Señor movió a Ciro, rey de Persia, a promulgar de palabra y por escrito en todo su reino: «Así dice Ciro, rey de Persia: El Señor, Dios del cielo, me ha entregado todos los reinos de la tierra. Él me ha encargado construirle un templo en Jerusalén de Judá. Quien de entre vosotros pertenezca a ese pueblo, puede volver. ¡Que el Señor, su Dios, esté con él!».

Salmo responsorial 136

R: **Que se me pegue la lengua al paladar si no me acuerdo de ti.**

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios

2, 4-10

Lectura del santo Evangelio según san Juan

3, 14-21

En aquel tiempo, dijo Jesús a Nicodemo: «Lo mismo que Moisès elevó la serpiente en el desierto, así tiene que ser elevado el Hijo del hombre, para que todo el que cree en él tenga vida eterna. Porque tanto amó Dios al mundo que entregó a su Unigénito para que todo el que cree en él no perezca, sino que tenga vida eterna. Porque Dios no mandó su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Unigénito de Dios. Este es el juicio: que la luz vino al mundo, y los hombres prefirieron la tiniebla a la luz, porque sus obras eran malas. Pues todo el que obra el mal detesta la luz y no se acerca a la luz, para no verse acusado por sus obras. En cambio, el que obra la verdad se acerca a la luz, para que se vea que sus obras están hechas según Dios».

Aquest IV diurnenge de Quaresma es proclama la segona part del diàleg entre Jesús i Nicodem, un dirigent jueu que es dirigeix a ell de nit (perquè encara no entenia el missatge de Jesús amb prou claredat). Nicodem demana a Jesús com es pot néixer de nou. És que podem repetir el naixement tornant a entrar al si de la mare? No es tracta de "repetir" el naixement sinó d'un segon naixement que completa el primer.

El primer naixement és "en la carn". Aquest naixement ens fa capaços de veure que som estimats, i capaços de respondre a aquest amor acollint-lo i deixant-nos transformar per ell. Només si exercim aquesta capacitat de resposta, ens obrim a un segon naixement, que és "de dalt", o "de l'Aigua i de l'Esperit"..

L'evangelista posa en boca de Jesús unes paraules de l'Antic Testament per explicar què vol dir "néixer de dalt": "Com Moisès, en el desert, enlairà la serp, també el Fill de l'home ha de ser enlairat, perquè tots els qui creuen en ell tinguin vida eterna". Jesús també va ser enlairat. Sense adonar-se del que realment feien, els que van crucificar Jesús el van enlairar, és a dir, el van situar al voltant de Déu. Jesús, enlairat, fa visible per a tothom l'amor de Déu.

A la Creu, enlairat, Jesús es mostra com a Fill de Déu, perquè tothom pugui acollir la vida que se'n desprèn i néixer de dalt (de Déu). És la llum que brilla en la foscor. No obstant, no tothom està disposat a mirar el Crucificat. Quan les pròpies obres són dolentes, es té por a la llum i es prefereix la foscor.

L'evangeli es pot "conèixer", però per acollir-lo hem de "néixer de dalt". És a dir: "mirar el Crucificat". I és bo adonar-se que, fins i tot sense saber-ho explícitament, han estat i són moltíssims els qui "miren el crucificat" en el reflex tràgic de milers de crucificats de tot el món. Al Crucificat se'l pot combatre clavant-lo a la Creu, o se'l pot mirar com a font de Vida.

Vicent Llabrés

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 4ª Setmana

Dg. 14, IV de Quaresma: 2Cr 36, 14-16. 19-23 / Sal 136 / Ef 2, 4-10 / Jo 3, 14-21.

DI. 15, Fèria: Is 65, 17-21 / Sal 29 / Jo 4, 43-54.

Dt. 16, Fèria: Ez 47, 1-9. 12 / Sal 45 / Jo 5, 1-16.

Dc. 17, LIV aniversari de la mort de

Bartomeu Pascual i Marroig, antic bisbe de Menorca: Is 49, 8-15 / Sal 144 / Jo 5, 17-30.

Dj. 18, Fèria: Ex 32, 7-14 / Sal 105 / Jo 5, 31-47.

Dv. 19, Sant Josep (S): 2S 7, 4-5a. 12-14a. 16 / Sal 88 / Rm 4, 13. 16-18. 22 / Mt 1, 16. 18-21. 24a o bé:

Lc 2, 41-51a.

Ds. 20, Fèria: Jr 11, 18-20 / Sal 7 / Jo 7, 40-53.

Dg. 21, V de Quaresma: Jr 31, 31-34 / Sal 50 / He 5, 7-9 / Jo 12, 20-23.

pregar amb els salms

Mirada amorosa salm 33 (32)

Un himne que resem a Completes té una frase que l'agraeix cada vespre que la recitem: *Senyor, posa els teus ulls en els meus i em parlarà la teva mirada.* I el Salm 33 (32) També ens parla de la mirada amorosa de Déu:

*Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren,
els qui esperen en l'amor que els té (v. 18)*

El Senyor vetlla per nosaltres amb dolcesa, la seva mirada ens omple de claror i per açò descobrim que

La terra és plena del seu amor (v. 5)

Les paraules de Jesús a l'Evangelí: Que els vostres cors s'asserenin. Confieu en Déu, confieu també en mi (Joan 14,1), donen plenitud a la tendresa que palpita en el Salm.

*Que el teu amor, Senyor, no ens deixi mai;
aquesta és l'esperança que posem en tu! (v. 20)*

Gadi Bosch osc

"Querida Amazonia"

Educació i hàbits ecològics

Per acabar el capítol III dedicat al somni ecològic, el Papa Francisc dedica un apartat al tema de l'educació i els hàbits. Es tracta de donar una passa més en ecologia integral. És a dir, no és suficient que intervinguin només qüestions tècniques i polítiques en l'ecologia sinó que cal desenvolupar nous hàbits en les persones i en els grups humans. Malauradament, els mateixos habitants de l'Amazònia han adquirit costums propis consumistes de les grans ciutats. Per tal d'aconseguir una ecologia sana i sostenible hi ha d'haver un canvi substancial en les persones, que dugui com a conse-

qüència un nou estil de vida respectuós amb la natura i més fraterne.

No pensem que el problema rau només en les grans catàstrofes naturals, moltes vegades provocades per la crisi social de l'home, sinó que també hem de parar l'atenció en l'obsessió i l'estil de vida consumista que provoca una vertadera destrucció. **L'Església, amb la seva renovada consciència sobre el valor de la Creació, en la seva lluita per la justícia, vol aportar el seu gra d'arena en la cura i el creixement de l'Amazònia.** Un somni que el Sant Pare vol compartir amb els pastors i fidels catòlics.

Mor el missioner laic
Antoni Carreras Torrent

"Una vida dedicada als més necessitats"

Antoni Carreras Torrent va morir el passat 4 de març a Equador. En aquest país llatinoamericà, des de 2007, desenvolupava una tasca solidària, a través de Caritas i altres entitats, a favor dels més necessitats. Abans d'iniciar la seva etapa com a missioner laic, a la nostra diòcesi va ser secretari general de Caritas Menorca, on va impulsar diferents projectes d'inclusió i economia social, i ecònom diocesà. Sempre recordarem el do humà i espiritual de n'Antoni Carreras. El seu llegat, dedicat al servei de les persones més vulnerables, perdurarà per sempre entre nosaltres. Descansi en pau.

l'entrevista a:

FERNANDO LÓPEZ PÉREZ

Fernando López, integrant de l'Equip Misionero del Amazonas, ens parla del treball d'aquest equip de misioners en aquest temps de pandèmia i els efectes del Sínode del Amazonas.

¿Cómo se está viviendo la pandemia en el Amazonas?

-Está siendo un tiempo muy duro, de enterrar gente, de compartir y aprender a abrazar el dolor y la muerte desde el amor y la esperanza. Como equipo, y con Óscar González, los 4 primeros meses de pandemia los pasamos en Iquitos, la sede administrativa del Vicariato Apostólico San José del Amazonas, donde estuvimos ayudando en la Asamblea Diocesana y nos dedicamos a apoyar y ayudar situaciones muy complicadas. La pandemia visibilizó las pandemias históricas de la marginación, el abuso, la explotación de recursos naturales, del olvido de los pueblos indígenas. Fue muy bonito ver cómo Óscar se implicó tremendamente, como el resto de compañeras y compañeros del equipo, en el acompañamiento y la ayuda solidaria.

¿Qué está aportando el misionero menorquín Óscar González a la gran labor misionera que realizáis en este territorio?

-Óscar es un hombre bueno, un hombre de Dios, con una vocación laical fundamental, que responde a ese nuevo sujeto apostólico que la Iglesia y el Papa Francisco están construyendo. Además es una persona muy servicial, con una gran experiencia de estar donde las heridas están más abiertas y la vida más amenazada. Un agradecimiento muy especial a la diócesis de Menorca por el regalo de acercar a Óscar a la misión del Equipo Itinerante.

Después del Sínodo del Amazonas (2019), ¿qué cambios se están dando en la región amazónica?

-Creo que se está construyendo un nuevo paradigma de Iglesia porque también vivimos un nuevo paradigma de mundo. A partir del Sínodo ahora tenemos una Conferencia Eclesial de la Amazonía y muy presente el tema de la itinerancia como servicio complementario a los servicios más institucionales. Todo esto son novedades que nos animan y nos aportan esperanza. Además, la Asamblea Eclesial Latinoamericana, que es una novedad del Papa Francisco, nos pone a todos las pilas para caminar como Iglesia-Pueblo de Dios al servicio del reino y su justicia. Dios es así, siempre desde las periferias del mundo, desde los pequeños y donde la vida está más amenazada, nace lo nuevo.

¿Qué aprendemos de los pueblos indígenas?

-Para el cuidado de la casa común, los pueblos indígenas son interlocutores fundamentales. Uno de los elementos fundamentales que las comunidades indígenas nos enseñan es el principio de reciprocidad profunda, que somos criaturas en relación, que nos tenemos que cuidar, vivir con estilos de vida simples y austeros, pensar que la vida es la capacidad de amarnos, relacionarnos y cuidarnos. Todos estos temas son muy profundos en la espiritualidad indígena y a nosotros, como misioneros, nos impulsan en nuestra misión y nos alimentan de esperanza.

Sonia Febrer Romero

Agenda

24 hores de pregària per al Senyor

A Ciutadella: dissabte 13 de març a la Catedral de Menorca de les 8.15 h a les 17.30 h.

A Maó: Al Monestir de les Concepcionistes. Divendres 12 de març de 16 a 21 h. Dissabte 13 de març de 10 a 13 h.

Als pobles del centre es farà a totes les parròquies.

Tridu del Sant Crist

Enguany tots els actes es faran a la Catedral de Menorca.

-Dissabte 13: 19 h Corona Dolorosa; 19.30 h Missa en sufragi dels confreres difunts en el darrer any.

-Diumenge 14: 19 h Corona Dolorosa; 19.30 h Missa solemne presidida pel senyor Bisbe Francesc Conesa.

Xerrades quaresmals a Ciutadella

Dimarts 16 de març i dimecres 17 de març, a les 20.15 h, a la Catedral de Menorca. Seran a càrrec de Mn. Josep Manguán sobre la figura de Sant Josep.

Solemne Triduo en honor a San José

Diferentes celebraciones en la Capellania de San José de Maó:

Miércoles 17 de marzo, jueves 18 de marzo y viernes 19 de marzo a las 18.30 h Triduo y, a continuación, a las 19 h, Santa Misa.

Recés per als preveres

Dimecres 17 de març, de 10.30 a 13.30 h recés per als preveres al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Escola Bàsica Agents de Pastoral

Dissabte 20 de març inici del segon cicle de l'Escola Bàsica, a les 10 h, a la parròquia des Mercadal.

Consell Pastoral Diocesà

Es durà a terme el dissabte 20 de març, entre les 10 i les 13.30 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Celebració Any "Familia Amoris Laetitia"

Es celebrarà diumenge 21 de març amb una Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, a les 12 h, a la Catedral de Menorca. Es podrà seguir en directe pel canal de youtube del Bisbat de Menorca.

Notícies nostres

Diàlegs amb el bisbe: "La dona a l'Església"

Divendres passat a la parròquia de sant Cristòfol des Migjorn Gran, el bisbe Francesc va dur a terme un diàleg amb els fidels sobre el paper de la dona a l'Església. El nostre bisbe va iniciar la seva reflexió ressaltant que necessitam una major presència tant de les dones com de tots els laics dins de l'Església, i que hem de tenir present quina és la vocació i la missió específica de cadascú.

A partir del baptisme, tots formam part de l'Església i de la seva missió evangelitzadora. Les dones, com tots els laics, han de participar en totes les dimensions de la missió: la proclamació de la Paraula, en el culte i la caritat. És essencial que la dona ocupi càrrecs importants. En aquest sentit, a la nostra diòcesi s'han donat passos, ja que Secretariats importants

com el d'Ecumenisme, Turisme, el d'Ensenyament i Cultura o el de Pastoral de la Salut i de la Gent Gran estan dirigits per dones, sense oblidar el gran paper que tenen com a catequistes, professores de religió, etc. En definitiva, és fonamental seguir impulsant una major participació de les dones, i de tots els laics, en la presa de decisions dins de l'Església.

Festa del Natzarè: "Una creu carregada d'esperança"

Divendres passat a Ciutadella, Maó i Es Castell es va celebrar la Festa del Natzarè, amb diferents celebracions que van animar als fidels a experimentar l'amor del Senyor que brolla de l'arbre de la creu. Durant tot el dia els fidels van poder acudir als temples per a venerar la imatge del Natzarè i fer una estona de pregària. A Maó, el capvespre es va fer una meditació del viacrucis, a partir d'unes reflexions elaborades a la presó de Due Palazzi, a Pàdua (Itàlia) i, tot seguit, l'Eucaristia presidida per Mn. Joan Tutzó, qui va animar a descobrir la presència del Natzarè viu i real en cada Eucaristia que celebrem.

A Ciutadella, es va celebrar una Eucaristia presidida pel vicari general, Mn. Gerard Villalonga, en record dels confreres i penitents difunts i, a continuació, es va celebrar un recital de música religiosa a càrrec de l'organista Tomé Olives i la Sra. Elizabeth Montenegro. A totes les celebracions es va posar de manifest que, davant les adversitats que esteim vivint, la creu és un símbol d'esperança per a tots els cristians.

Recés de Quaresma de la CONFER

Dissabte passat vam dedicar un matí de pregària al Santuari de M^aAuxiliadora. En Jordi Clua, salesià, ens va motivar a fer camí amb Jesús, perquè escoltant-lo podem entendre el seu procés fins a la creu, la seva estimació sense posar límits. La nostra vida de seguiment a Jesús no ha estat fàcil, però l'amor i la fidelitat de Déu sempre hi són al nostre costat. Hi ha travessies de desert, de soledat, de sofriment, però hi podem trobar sentit

quan mirem a Jesús i ens sentim estimats per Ell. Vam intentar obrir-li el cor. Després, amb la celebració de l'Eucaristia, el senyor Bisbe, Mons. Francesc, va reflexionar sobre el Pare bo i va posar l'accent al fet que el Pare Déu ens prepara una festa i tots hi som convidats, no ens quedem fora ni deixem que ningú es quedi fora per les nostres actituds.

María José Betí

Germana de la Consolació de Ciutadella